3. Kenttäkoe Miragi Psatow pyyhkäisi hikeä otsaltaan. Hänen sydämensä jyskytti raskaasti känen katsoessaan edessään työpöydällä kohoavaa paperivuorta. Seinällä hänen oikealla puolellaan riippui majesteettinen kuva hänen isoisästään, Kaivuu & Kolo osakeyhtiön perustajasta. – Olen pahoillani isä. Miragi huokaisi – Sinun isäsi perusti tämän yhtiön, sinä nostit sen kuuluisuuteen ja nyt kun on minun vuoroni niin joudun ajamaan sen konkurssiin. Miragi pudisti päätään tuijottaen maksamattomien laskujen, lainojen ja muiden vastattavien pinoa. Sisäpuelimen piippaus säpsähdytti hänen hereille synkistä ajatuksistaan. – Herra Miragi, teille olisi vieras. Hänen sihteerinsä ääni kuului puhelimesta. Hän oli yksi niitä harvoja K&K:n henkilöitä jotka olivat pysyneet koko Miragin ajan tiiviisti yhtiön palveluksessa niin hyvinä kuin huonoina aikoina. Jopa silloinkin kun Miragin oli täytynyt ilmoittaa henkilöstö olisi lomautettava koska palkkoihin ei ollut enää varaa. – Onko se keskuspankista, vai peräti Everiltä? – Ei kummastakaan. Kuului vastaus. – Hän esitteli itsensä herra Ferchiksi. Luulen että hän on Sy. – Ferchi on Syyralainen nimi, äh se on kuitenkin sillä seudulla menee tarpeeksi lähelle. Mitä hän halusi? – Hän ei kertonut. Sanoi että puhuu asiasta vain sinun kanssasi kahden. – Selvä sitten. lähetä hänet sisään. Ovi avautui ja pitkä mies astui sisälle. Hänen päivettynyt ihonsa sekä kasvojensa muoto todellakin vihjasivat hänen mahdollisesta taustastaan Syn keisarikuntaan. – Herra Ferchi. Mikä tuo teidät tänne? Miragi kysyi. – Minulla ei ole vielä tavattu huonoa muistia mutta Tietääkseni meillä ei ole ollut asiakkaita Idranan konfederaation ulkopuolella. Heti kun ovi oli sulkeutunut loi tulokas läpitunkevan katseen Miragiin. – Oletteko te herra Miragi Psatow, Kaivuu & Kolon johtaja ja pääomistaja? Hän kysyi. Ilma tuntui jotenkin jännittyneeltä, lähes sähköiseltä. – Eh, kyllä. Hänpä juuri. Miragi vastasi hämmentyneesti tulokkaan outoon kysymykseen. – Loistavaa! Olisi ollut erittäin ikävää jos olisin teidät johonkuhun toiseen. Mies vastasi ja samassa jännitys ilmasta katosi kuten hänen silmiensä läpitunkevuuskin. Mies käveli Miragin työpöydän luokse ja istuutui tuoliin tätä vastapäätä. – Teidän ei tarvitse huolestua muististanne. Se ei ole pettänyt vielä. Me emme ole vielä tavanneet eikä yrityksellänne ole minkäänlaisiä yhteyksiä minuun tai tahoon jota edustan, vielä. – Vielä? Kuulkaahan herra Ferchi. Te saavutte perin huonoon aikaan. Miragi vastasi alakuloisuutta äänessään. Asia on niin että jos mitään ihmettä ei sattuisi niin minun on julistetta K&K konkurssiin kahden tunnin kuluttua. – Teidän ei tarvitse olla huolissanne siitä. Olen hyvin perillä teidän ja yrityksennen tilanteesta. Mies vastasi ja kaivoi taskustaan pienen tabletin. – Olen pahoillani etten voinut tulla jo aiemmin, mutta täkäläiset byrokraatit antoivat minun odottaa itseään. – Kuitenkin, olen täällä nyt voidakseni antaa tämän teille. Hän ojensi tabletin Miragille. Varovaisesti Miragi otti tabletin mieheltä alkaen lukea sen ruudulla näkyvää tekstiä. Hän henkäisi kuuluvasti ja hänen silmänsä laajenivat ja kädet tärisivät hänen lukiessaan kohdan uudestaan, sitten aivan dokumentin alusta ja lopula katsoi tabletin antaneeseen mieheen. – Tämä, tämä on kauppakirja jolla haluatte ostaa osake-enemmistön yrityksestämme sadalla Craballa? Siis sadalla miljoonalla Rudalla? Oletteko te..? – Varmma? Vieras kysyi. – Kyllä olen. Mutta ennen kuin allekirjoitatte niin huomioikaa kaupan erityisehdot. Hän pyyhkäisi sivua alemmas. – Kaivuu & Kolo oy muutetaan konserniksi, monikansalliseksi megayhtiöksi ja teidät nimitetään sen toimitusjohtajaksi. Taholla jota edustan on osake-enemmistön johdosta täysi päätäntävalta yrityksen linjauksista joiden puitteissa sinlla on vapaat kädet toimia. Yhtiön hallituksen muodostavat osakkeenomistajat ja heidän päätäntävaltansa on suoraan heidän omistamien osakkeiden mukainen. Tämä lieneekin jo tuttua sinulle. Vieras katsoi Miragia ja näki epäilyksen hänen silmissään. – Oi herra Miragi. Älkää huoliko. Emme ole viemässä sinulta perheesi elämäntyötä tai teettämässä sinulla mitään laittomuuksia. – Yksi kysymys jos mahdollista herra Frechi. Miragi sanoi hieman hermostuneesti. – Tämä ostotarjous puhutammakaan sen ajoituksesta on kerrassaan mahtava.

Se totisesti pelastaa yhtiömme vaikka vain pelkästään myisin sen teille. Mutta haluaisin kysyä, miksi juuri me? – Herra Miragi. Vieras vastasi hänelle – Sanotaan vaikka näin että edustamani taho tarvitsee Kaivuu & Koloa ja jotain pätevää, asialleen omistautunutta ja luotettavaa tahoa johtamaan sitä. Te olette osoittaneet että teillä on nuo kaikki piirteet mitä julkisiin raportteihin tulee. Te puolestanne tarvitsette yhtiökumppania, rahoittajaa ja... tiettyä muutosta liiketoimintaanne ja organisaatioonne. Jos te olette valmiita tällaiseen muutokseen ja hyppyä tuntemattomaan yrityksenne, sukunne tai tyttöystäväsi ja tulevan lapsesi vuoksi. Mies vilkaisi olkansa yli kohti ovea saaden Miragin säpsähtämään. – Kuinka hän saattoi tietää siitä? Miragi ei ollut uskaltanut kertoa edes isälleen suhteesta sihteerinsä kanssa varsinkaan tällaisina aikoina. Lisäksi hänen raskautensa oli vielä niin alussa että siitä ei pitäisi kaksikon lisäksi tietää kuin heidän luotettava perhetuttu lääkäri, joka oli visusti vannonut olla kertomatta asiasta kenellekään. – Haluatko nähdä SINUN yrityksesi kukoistavan jälleen kerran, ilman huolta konkurssista ja olla itse vielä sen johtavassa asemassa? – Hyvin puhuttu. Miragi vastasi. – Tässä tilanteessa liikkumavarani ovat varsin vähäiset muutenkin joten tällä päivämäärällä Psatowin perhe myy kaikki osakeomistuksensa Kaivuu & Kolon osakeyhtiöstä kaikkia heidän ja sen vastattavia vastaan herra Frechille ja hänen edustamalleen sijoittajalle. Miragi allekirjoitti asiakirjan ja antoi tabletin takaisin uudelle yhtiökumppanilleen. – Paljon kiitoksia. Frachi sanoi. – Minä lähden samantien Gorestin Kultaiseen Tuomioistuimeen (GKT) virallistamaan tämän kauppakirjan. Sillä välin te voisitte ottaa ensimmäiseksi tehtäväksenne tämän uuden pääomistajanne toimeksiannon. Hän antoi toisen asiakirjatabletin Miragille. – Yrityksellä on tällä hetkellä sata crabaa varallisuutta ja ilmeisen huomattava pino vastattavia. Hoitakaa ne pois alta ja sen jälkeen teidän olisi hyvä aika etsiä tätä Everin tornin vuorkatoimistoa suurempi toimitila. Jos haluat oman mielipiteeni tulet tarvitsemaan oman toimitalon ja huomattavasti lisää henkilökuntaa. Tuossa tabletilla on kaikki tarvitsemanne yksityiskohdat. Frechi nousi ylös ja oli juuri poistumassa huoneesta kun hän muisti erään asian. – Ainiin. Hankkikaa sekä itsellenne että tyttöystävällenne tarvittavat matka-asiakirjat 2 viikon matkalle Biitraniin ja Syn keisarikuntaan. Tulemme tekemään siellä jonkin verran kauppoja joten teidän olisi syytä olla mukana henkilökohtaisesti. Syyran tähtijoukko, Biitranin aurinkokunta. Vuosi 2071, 8. syyskuuta, kello 02:15 paikallista aikaa. JYRÄ ja JUNTTA olivat istuneet ruumassa pitkään kun radion kohina havahdutti miehet puoliunesta. – Olemme saapuneet Biitranin aurinkokuntaan ja irroittautuminen rahtilaivasta suoritettu. Viranomaiset eivät ole havainneet teitä joten etenemme suunnitelman mukaisesti. Valmistautukaan pudotukseen, aikaa on yksi tunti. – Pukekaa yllenne laskuvarjot ja yöasut. JYRÄ luki edessään olevan kontin hologrammiohjeistusta. – Kaikki tavaranne on pakattu yhtenäiseksi paketiksi, jossa on automaattinen laskuvarjo. Pudotamme teidät aavikolle lyhyen kävelymatkan päähän kaupungista. Kaupunginosa teitä lähimpänä on hiljainen ja rähjäinen puolislummi. Alueen vartioinnin pitäisi olla olematonta, mutta pitäkää siitä huolimatta varanne. Purkaessanne ja kätkiessänne tavaroita pitäkää molemmat FREY-207 pienoiskiväärit mukana ja ladattuina. Toinen teistä kantaa MDR-25 raketinheitintä mukanaan, kunnes tavaranne ovat piilossa. Aseet löytyvät osina laatikosta 1A. Ammuksia löytyy laatikosta 2D. Aloittakaa yöasuista, jotka ovat laatikossa 2B. Keskellä sukkulaa oli suuri laatikkokasa, johon oli liitetty laskuvarjo. aluksen reunoilla oli seiniin kiinnitettyjä laatikoita. Kyseiset laatikot jäisivät alukseen, joten JYRÄ ja JUNTTA ottaisivat niistä vain tarvitsemansa tavarat. Yöpuvut olivat autiomaahan suunniteltuja kevyitä asepukuja, joita olisi vaikea havaita pimeässä ja hämärässä. Molempien asepukujen päällä oli kaksi ”Majer DF” pistoolia lyhyillä äänenvaimentimilla. JYRÄ ja JUNTTA vaihtoivat QP:n asepukunsa ripeästi yöpukuihin ja laittoivat pistoolit oikeaan rintataskuun. Tämän jälkeen he etsivät pienoiskiväärit. FREY-207 oli

yleinen Gorestilaisvalmisteinen puoliautomaattinen ja pienikokoinen rynnäkkökivääri. Se oli suosittu agenttien ja vakoojien käytössä, mutta myös rynnäkkösotilaat pitivät siitä. Se oli kevyt, kestävä, helppohoitoinen, tarkka ja luotettava. Aseeseen oli liitettävissä tarkkuuskiväärin piippu, kiikaritähtäin, yötähtäin, äänenvaimennin, ja QP:n kehittämä lyhyenmatkan kranaatinheitin. Kranaatinheittimelle oli oma liipaisimensa etummaisessa tukikahvassa. Kaikki osat olivat laatikossa aseen mukana siistissä rivissä. Kaksikko kasasi aseensa ripeästi ja tarkasti. Oman haasteensa kasaukseen toi aluksen painottomuus ja ajoittaiset lyhyet ohjausliikkeet. Luisti paikoilleen ja laatikon kansi kiinni, kuten he olivat tehneet satoja kertoja aikaisemminkin. Tämän jälkeen lisävarusteet kukin omalle paikalleen. Molempiin kivääreihin oli 4 lipasta. Pistooleihin oli yhteensä 6 lipasta. Lopuksi kaksikko avasi ammuslaatikon, ja latasivat kaikki lippaat täyteen. Pistoolin lipas veti 8 ammusta, kiväärin lipas 35 ammusta. Lopuksi he kiinnittivät aseisiin kantohihnat, ja JYRÄ nosti raketinheittimen selkäänsä. Kyseinen raketinheitin oli Berdan yksi laajimmalle levinneitä panssarintorjunta-aseita. Sen rakettipesä oli uudelleenladattava ja yksi raketti riitti hyvin tähdättynä lamauttamaan perinteisen liitotankin yhdellä osumalla. Molemmilla oli hiki, kun kaikki valmistelut oli tehty ja lippaat olivat täynnä. He puuskuttivat tuoleillaan laskuvarjot selässä. – Kaikki valmiina pudotusta varten. JUNTTA sanoi huohottaen. Heidän vanhat asepukunsa olivat alukseen jäävissä laatikoissa. – Vyöt vaan kiinni ja odotetaan. Meidän pitäisi saavuttaa ilmakehä näillä minuuteilla. – Valmistautukaa ilmakehään siirtymiseen! Kuului radiosta – Ruumassa syttyy vihreä valo pudotuskorkeuden ollessa lähellä tavoitetta. Kuusi sekuntia valon syttymisen jälkeen pudotusluukku aukenee täsmällisessä pudotuskorkeudessa. Hyppäätte pääkuorman perässä, ja laskeudutte sen läheisyyteen. Ilma on tyyni, joten tuulesta ei ole haittaa. Yöasun vasemmassa olkataskussa on yövahvistetut suojalasit, joissa on korkeusmittari. Laittakaa ne päähänne, niin pysytte paremmin selvillä toistenne ja laatikoiden sijainnista. Olette tästä eteenpäin omillanne. Tervemenoa Biitraniin! Radio sammui. JUNTTA katsahti JYRÄÄn. – Se on menoa sitten. – Mikä johdanto. Toivottavasti täällä ei tarvitse riehua kovin pitkään. Täytyy sanoa, kadehdin KUNINGATARTA. Saa käyskennellä Gorestissa ja vahtia crabadöörejä päivät pitkät. Meidät vaan lähetetään jonnekin Biitraniin. JYRÄ tuhahti – Eipä tarvitse kilpailla samoista apajista hänen kanssaan. – Niin. Ja sitä paitsi, tuskin TUOLI pitää meitä täällä kovin pitkään. Kovistelemme muutamaa tyyppiä ja häivymme kotiin. Alus alkoi täristä voimakkaasti ja punainen hehku kajasti rahtitilan ikkunoista. – Peter, jotenkin minulla on sellainen tunne, että tulemme marssimaan tuolla autiomaassa aika tovin. JUNTTA sanoi. – Toivotaan ettet ole oikeassa. JYRÄ vastasi pitäen kiinni läheisestä tangosta. Tärinä vaimeni vähitellen siedettävälle tasolle. Sitten sukkula alkoi kääntyä voimakkaasta laskeutumiskulmasta loivempaan lentäen kohta lähes vaakasuoraan. Samassa vihreä valo syttyi. JYRÄ ja JUNTTA nousivat. -Nähdään pinnalla! JYRÄ huusi. Hetken kuluttua suuri luukku aukesi sihahtaen laatikkokasan alta, ja se katosi humahduksen saattelemana pimeään yöhän. Voimakas tuulen humina täytti ruuman. JYRÄ ja JUNTTA menivät ripeästi perässä. Seurasi pitkä pudotus halki ilman. Tuuli suhisi korvissa ja painottomuuden tunne valtasi jäsenet. Kolme kirkasta sinertävää valoa loistivat sukkulan pakoaukoista sen etääntyessä moottorit jylisten kohti avaruutta Sitten hän katsoi alas. Aivan heidän alapuolellaan levisi Threm. Ensin pienempinä valolänteinä ja länteen päin katsottaessa valo voimistui suureksi mereksi pilvenpiirtäjiä ja massiivisia moottoriteitä joilla oli aina runsaasti liikennettä. Heistä oikealle loistivat etäällä satojen kilometrien päässä Biitranin pääkaupungin Bläxin valot. Sitten hämyinen laitakaupunki loppui ja heidän allaan levittäytyi enää synkkä dyynien peittämä aavikko. Jossain taivaanrannassa kaukana pohjoisessa mustan taivaanrannan rikkoi vuoriston karut ääriviivat ja siellä täällä etäällä näkyi pienempien asutuskeskusten valoja. Korkeusmittari ilmaisi pian varjon

käyttökorkeuden saavutetuksi. Kolme laskuvarjoa avautui ja leijailivat ääneti yhä alemmas kunnes ne lopulta tömähtivät kevyesti pehmeään hiekkaan. Ilma oli viileää, erittäin kuivaa ja tuulen mukana se kantoi nenään hienojakoista hiekkaa. Kaksikko alkoi välittömästi purkaa laatikkokasaa. Kasan pohjaan oli rakennettu kevyt ilmatyyny, jonka avulla he pystyivät liikuttelemaan koko kasaa kerralla. He kiskoivat sen nopeasti kaupungin rajalle hiekkamuurin tuntumaan. Thremin hiekkamuuri oli massiivinen betonista, kivestä ja teräksestä rakennettu kymmenen metriä korkea valli. Suoraan heidän edessään kohosi pahaenteisenä tuhoutuneen raskaan tykkitornin rakenteita ja valtava aukko muurissa. Nopea arvio pimeässä osoitti että jokin voimakas räjähde oli tehnyt aukon ja tuhonnut tornin kauan aikaa sitten. JUNTTA jäi vahtimaan laatikoita aivan muurin tuntumaan kaupungin sisäpuolelle, samalla kun JYRÄ lähti tiedustelemaan läheisiä talonrähjiä mahdollista piilopaikkaa varten. Hento tuuli alkoi puhaltaa ja kuljetti sihisevää hiekkaa ympäriinsä. Näillä rähjäisillä kulmilla ei ollut enää ainuttakaan toimivaa katulamppua. JUNTTA nojasi laatikkokasaan ja katseli yölaseilla ympäristöä. Paikka näytti todella kauan sitten hylätyltä. Kaukaa rähjäisten talojen takaa kajastivat suurkaupungin valot. Paikka oli hyvin samankaltainen kuin yöharjoitukset päämajassa, mutta se oli oikea. Todellisuus ja tehtävän arvaamattomuus saivat JUNTAN hivenen huolestuneeksi. Samassa jokin vilahti hänen silmäkulmassaan. Mies käännähti nopeasti liikkeen suuntaan ja jäi tarkkailemaan. Slummeissa oli todennäköisesti paljonkin ihmisiä, joten satunnaisia ohikulkijoita olisi varmasti. Hän kuuli samassa jotakin hänelle vierasta puhetta jostakin talojen keskeltä, mutta puhe katkesi äkisti. Vähän sen jälkeen JUNTTA näki muutamia nopeita vilahduksia tuntemattomista hahmoista, jotka kulkivat talojen välistä tai läheisissä varjoissa. Tummilla hahmoilla oli mukanaan epämääräisiä kantamuksia. Hän nielaisi ja siirsi hitaasti kiväärinsä varmistimen alas. Aina silloin tällöin läheisissä taloissa tai kaduilla vilahti tummia hahmoja kantamuksineen. Ainoat äänet olivat hiekan suhina ja hänen oma hengityksensä. Paikka tuntui todella karmivalta. Hänellä ei ollut juurikaan käsitystä missä oli, hänen ainoa turvansa oli ladattu rynnäkkökivääri, eikä mitään apujoukkoja ollut. Kenttäkoe Biitranissa tuntui nyt todella tylyltä ja haastavalta tehtävältä. Ainoat positiiviset seikat olivat, että heidän kalustonsa ja naamiointinsa oli ensiluokkaista, mahdolliset viholliset tiesivät heistä yhtä vähän kuin he niistä, paikallista poliisia ei ollut näköpiirissä ja että heidän työnsä tulokset auttaisivat valmistuessaan Urdan asevelvollisia. Tai ainakin JUNTTA toivoi niin. JYRÄ eteni ripeästi hämäriä kadunvarsia eteenpäin varjosta toiseen. Hän tarkkaili sivustoja ja silloin tällöin selustaansa. Slummit koostuivat erittäin vanhoista taloista, jotka löyhkäsivät. Häntä hämmästytti, miten vähän alueella oli elämää. Silloin tällöin hän seisahtui hetkeksi paikalleen, nähdessään jossain lähitienoilla vilahtavia mustia hahmoja. Näilläkin vilahtelijoilla oli kantamuksia. Paikka oli ilmeisesti osittain asuttu, sillä tummia hahmoja vilahteli melko säännöllisesti. JYRÄ pyrki välttämään kaikkia kontakteja tässä vaiheessa, kunnes he saisivat tavarat piiloon. Hänen tarvitsi löytää hyvä piilopaikka melko läheltä julkisen asutuksen rajaa. JYRÄ etsi noin kymmenisen minuuttia, kunnes pysähtyi hylätyn puiston laidalle. Tavarat oli saatava pikaisesti suojaan aavikolta. Hänellä oli varalta radio, jos JUNTTA tarvitsisi äkisti apua. JYRÄ pujahti sisään yhteen rähjäiseen taloon, jonka hän valitsi lähistöltä umpimähkään. Jos piilopaikka olisi liian huono, he voisivat muuttaa vaikka kerran viikossa. JYRÄ kävi ripeästi edeten läpi talon jokaisen huoneen, ja varmisti siten sen olevan tyhjä. Talo oli todella kammottava ilmestys. Siellä haisi pahalle, siellä lojui jos jonkinlaista roskaa ja talo natisi pahasti JYRÄN jalkojen alla. Talo oli erittäin vanha ja laho. Oli hämmästyttävää, miten se saattoi olla vielä pystyssä. Talon kolmannessa kerroksessa oli tukevimman oloiset huoneet. Niissä haisi myös merkittävästi vähemmän kuin alakerrassa. JYRÄ otti takkinsa taskusta merkkilaitteen ja jätti sen huoneen lattialle. Se lähetti

heikkoa ja huomaamatonta signaalia, jonka avulla JYRÄ osaisi takaisin samaan paikkaan. Tämän jälkeen JYRÄ palasi nopeasti takaisin hiekkamuurille, jättäen matkan varrelle 3 merkkilaitetta. JYRÄN saapuessa varjoon lähelle heidän kuormaansa hän huomasi, että JUNTTA oli kyykyssä tavarakasan vieressä ase suunnattuna häneen. – Kurki. JYRÄ kuiskasi upseeriston salakielellä. – Kello. JUNTTA kuiskasi helpottuneena salakielellä takaisin, ja laski aseensa piipun. – Oliko sinun koluttava koko kaupunki? Puhu salaten, täällä on paljon porukkaa. JUNTTA jatkoi salakielellä hermostuneena. – Kuittaan. JYRÄ sanoi ja juoksi nopeasti parinsa luokse. He alkoivat yhdessä työntää ilmatyynyalustaa, tarkkaillen samalla herkeämättä ympäristöä. Tavarakasa lipui pehmeästi ja äänettömästi pitkin hiljaisia katuja, ja tummat hahmot jatkoivat vilahtelua varjoissa. – Tämä paikka on todella karmiva. Pystynköhän edes nukkumaan? JYRÄ sanoi hiljaa. – Jos haluat valvoa, siitä vaan. Minä en jättäisi tässä paikassa tavaroita sekunniksikaan ilman valvontaa. – Mitä nuo pahuksen viuhahtelijat ovat? Ihan kuin niitä olisi vähintään komppania ympärillämme. tämä hiljaisuus vielä siihen päälle on todella painostava. – En aio alkaa arvailla. Jos sopii, kerätään” piipparit” samalla mukaan. Saattavat lähteä yön aikana.. – Noista hämäräheikeistä ei ota selvää. Kerätään vaan. Lopulta lasti oli perillä röttelön lähistöllä. JYRÄ napautti JUNTAN olkapäätä rohkaisuksi. – Minä jään pitämään vahtia. Viimeinen piippari on kolmannessa kerroksessa. Valitsin huoneen sisäpihan puolelta. Lähistöllä on suuri huone, josta on erinomainen näkyvyys aukiolle. Viritä liikekamera ikkunan alle lattiaan, ja naamioi se jollakin. Sälää on paljon, lattia natisee. Mene. JYRÄLTÄ ja JUNTALTA meni pitkään, ennen kuin he saivat lastin purettua. Viimeiseksi he laittoivat ilmatyynyalustan kasaan. Se meni hämmästyttävän pieneen tilaan. Toiminnassa laitos oli kevyt työntää, mutta sen apumoottori oli painajaismainen kannettava yläkertaan. Viimein kaikki oli aseteltuna tukikohtahuoneeseen. JYRÄ ja JUNTTA tarkastivat talon vielä kertaalleen, asensivat pienet merkkiräjähteet oviin, joita eivät voineet valvoa, ja rakensivat muutamia mekaanisia hälyttimiä ansalangoista ympäri alakertaa. JUNTTA huolehti yläkerran turvalaitteista, ja heidän varusteittensa kartoittamisesta. JYRÄN ansoittaessa taloa JUNTTA pystytti pienen viestimaston ja purki tietokonelaitteistot laatikoista käyttökuntoon. Heillä oli paljon pientä ja hyödyllistä tavaraa ja kohtalainen ammusvarasto aseisiin. – Vaihdetaan pooldiin, tuota jokellusta on raskasta puhua. JYRÄ sanoi hiljaa pooldiksi. – Sopii. Tätä paikkaa tuskin kuunnellaan ainakaan ihan heti. Pidetään kiinni kuitenkin korkeasta turvallisuudesta. Meillä ei ole varaa tyriä täällä. JUNTTA sanoi. – Tuo tavaran raahaaminen kävi todella voimille. Onko tässä varmasti vain perusvarustus? – Tässä on täydellinen selviytymisvälineistö 2 viikon ajaksi. Ohjeiden mukaan käytämme ilmatyynyn apumoottoria generaattorina. Meillä on paljon akkuja ja 5 aurinkopaneelia. Niillä pitäisi pärjätä. Nestemäistä Ferjua on myös jonkin verran polttoaineeksi hädän hetkellä. TUOLI on laittanut mukaan kaiken oleellisen, mikä voi auttaa vakoilussa. Ei mitään, mitä emme jo tuntisi. – Mukavaa. Poiketen siitä mitä sanoin aiemmin, haluaisin nukkua tässä välissä. – Sopii minulle. Sopisiko 3 tunnin vuoro näin aluksi? – Sopii hyvin. – Paina puuta. Päätetään aamulla, kumpi lähtee kaupungille tiedonhakuun. Aloitetaan siitä teknisen tutkimuslaitoksen tyypistä. Valtion virastoista saanee sormea heilauttamalla kuutiokilometrin paperia luettavaksi. – Eipä tarvitse arvailla mitä lukee illalla sängyssä. kaksikko nauroi hetken, ja vaikeni. Ainoat äänet olivat tuulen suhina ja kaksikon hengitys viileässä huoneessa.